

Nr 910

Av herrar **Enarsson** och **Sveningsson**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 153, med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m.*

(Lika lydande med motion nr 1131 i Andra kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 153/1967 föreslås att vinst som uppkommer vid icke yrkesmässig avyttring av fastighet inkomstbeskattas såsom realisationsvinst oberoende av den tid fastigheten innehafts.

Vi vill peka på några konsekvenser som tillämpningen av denna lagstiftning får i fråga om beskattning vid avyttring av fastighet med växande skog.

Det råder samstämmig uppfattning bland experter och lekmän, att gällande bestämmelser för skogsbeskattning är den mest komplicerade och svårbegripliga delen inom vårt skattesystem. Som bekant är antalet fastigheter med skog mycket stort och svårigheterna berör därför åtskilliga skattskyldiga.

Den föreslagna metoden för beskattning av realisationsvinst skall löpa parallellt med gällande skogsbeskattningsmetod. Så är förhållandet nu då innehavstiden understiger 10 år. Tidsbegränsningen gör dock att antalet fall blir väsentligt mindre och dessutom är dessa lättare att komma till rätta med på grund av den närliggande tidsperioden.

Det torde ligga i öppen dag, att då utredning måste ske efter två olika system i alla uppkommande fall medför detta ökade svårigheter för den skattskyldige i fråga om möjligheten att anskaffa nödiga uppgifter för utredningsarbetet samt förebringa bevisföring av sådan art, att han inte försättes i ett läge som är sämre än vad verkliga saksäket är. Vi ser allvarligt på den skattskyldiges situation i dessa sammanhang. Det övervägande antalet skattskyldiga kan inte tänkas själva kunna klara av nödvändiga utredningar och fullföljande av besvärstalan i de skatteprocesser, som säkerligen blir en naturlig följd av en sådan lagstiftning, varför han blir hänvisad till att anlita hjälp av annan person.

I anvisningen till 35 § KL finns i nuvarande lydelse exempel på beräkning av vinsten med det blandade systemet inom 10-årsgränsen och i propositionens lagförslag återfinns samma exempel utan tidsgräns. Exemplet åskådliggör om en skattskyldig försäljer en jordbruksfastighet med därpå växande skog och därvid uppkommer en realisationsvinst å 5 000 kronor.

Av denna utgör 75 % eller 3 750 kronor skattepliktig realisationsvinst. Om för den skattskyldige enligt gällande bestämmelser för försäljning av skog i samband med mark uppkommer en behållen intäkt av skogsbruk å 4 000 kronor, skall den skattskyldige uppgiva 3 750 kronor såsom skattepliktig realisationsvinst och 250 kronor såsom intäkt av jordbruksfastighet.

Detta exempel kan vid ett mera flyktigt bedömande förefalla oskyldigt. För var och en som närmare sysslats med dess problem inger det en obehaglig känsla av vanmakt inför den många gånger nästan omöjliga uppgiften att komma till rätta med uppkommande problem, då det blir fråga om tidsperioder på 40—50 år tillbaka i tiden. Redan nu är det i många fall mycket svårt att kunna få uppgifter om avverkningar under innehavet, vilket enbart detta leder till att en skattskyldig i vissa fall åsättes för hög taxering på grund av bristfällig utredning. Utöver uppgifter och utredningar enligt den gällande metoden kommer nu utredningskravet för beskattning av realisationsvinst, i vilket fall det blir fråga om att på ett godtagbart sätt styrka kostnader för under innehavet gjorda förbättringar på fastigheten, vilket kan beröra byggnader, vägar, dikning, skogsplantering på icke skogsmark o. s. v. Särskilt vid långa innehavstider innebär de båda parallellt löpande skattesystemen utrednings- och bevissvårigheter, som enligt vår uppfattning sätter den skattskyldiges rättssäkerhet i fara.

I fråga om skogsbeskattningen arbetar för närvarande skogsskattekommittén, tillkallad den 29 maj 1964 för att överse bestämmelserna rörande skogsbeskattningen. Enligt riksdagsberättelsen år 1967 beräknas kommittén slutföra sitt arbete under år 1967. Nämda utredning sysslar sålunda med frågor som i hög grad sammanhänger med propositionens frågeställningar. En logisk handlingslinje vore därför att avvakta resultatet av nämnda utrednings arbete innan beslut fattas om realisationsvinstbeskattningen av mark, då det vid denna tidpunkt borde kunna bedömas om en samordning av dessa båda system är möjlig eller om denna fråga fordrar ytterligare utredning. Starka skäl talar enligt vår mening för att en förenklad och mer tidsenlig skogsbeskattning snarast möjligt bör åstadkommas.

Med hänvisning till vad som anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte

1. avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 153/1967 till de delar den avser beskattning av växande skog, samt
2. hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag i enlighet med vad i motionen anförts i fråga om samordning och förenkling av skogsbeskattningen.

Stockholm den 24 november 1967

Arvid Enarsson (h)

Ragnar Sveningsson (h)